

[Gade]

maj, som står i direkte modstrid med den nævnte komité's formål.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige til spørgeren, at regeringen har en særdeles veldefineret markeds politik. Den har f.eks. fundet udtryk i den dagsorden, folketinget vedtog den 28. maj 1984, og denne dagsorden, som indeholder principperne for Danmarks markeds politik, har alle ministre tilsluttet sig. Dette synes jeg vi skal holde fast i som det aldeles afgørende i det spørgsmål, der er stillet til mig.

Så har jeg forstået, at nogle mennesker har ønsket at danne et debatforum eller en komité, eller hvad de nu kalder det, hvis hovedformål skal være at etablere et modstykke til det arbejde, andre udfører for at få Danmark ud af EF og ud af NATO. Nu kan man jo diskutere, hvor vigtigt det er, eller hvor nødvendigt det er, og jeg har personlig ikke noget videre kendskab til denne komité. Først her til morgen har jeg set en skrivelse, som komiteens formand har sendt ud til en række mennesker. Teksten er ikke alt for klar, men jeg har da forstået, at jeg refererer rigtigt, når jeg som før siger, at hovedformålet altså er at have et modspil over for de kredse, som ønsker at få Danmark ud af EF og NATO. Så forstår jeg, at enkelte ministre har syntes, det var et formål, de gerne ville tilslutte sig. Men det er ikke noget, som de pågældende har konfereret med mig; det er deres egen beslutning. De, der har sympati for denne nye komité's arbejde, har vel udtrykt den sympati, fordi de føler, at det er i overensstemmelse med deres partiers program, og det skal jeg heller ikke blande mig i.

Jeg skal bare slutte, som jeg begyndte, med at slå fast med syvtommersøm, så der ikke er ringeste tvivl, at regeringen har en klar markeds politik, og det er folketingets dagsorden af 28. maj. Den dagsorden har alle ministre tilsluttet sig, og den tilslutter de sig fortsat.

Gade (SF):

Jeg skal takke for svaret, som jeg heller ikke synes er udpræget klart. På den ene side fastholder regeringen 28. maj-dagsordenen. På den anden side accepterer statsministeren, at fire ministre, 20 pct. af regeringen, går ind for en anden politik.

Skal jeg forstå statsministerens udtalelse sådan, at disse fire ministre, heraf bl.a. en minister, der arbejder med EF-spørgsmål, nemlig landbrugsministeren, er sat uden for diskussionerne i regeringen, sådan at deres synspunkter, som jo fremgår af Guldbergkomiteen, ikke er på bordet, når man drøfter disse spørgsmål i regeringen? Jeg anfægter ikke partiets ret til at have andre synspunkter, heller ikke CD som parti, men jeg forstod statsministeren sådan, at regeringen har valgt en politik på dette område.

Ivar Nørgaard (S):

Mener statsministeren ikke, at det er i strid med almindelig kutyme for ministres arbejde, at ministre ikke, inden de tilmeldte sig denne komité, bad om statsministerens tilladelse hertil? Det har været almindelig praksis i tidligere regeringer i hvert fald, at ministre henvender sig til statsministeren for at sikre sig, at statsministeren finder, det er i overensstemmelse med regeringens politik og førelse, at de er medlemmer af komiteer, også for at statsministeren i påkommende tilfælde kan rejse spørgsmål til folketingets udvalg for forretningsordenen, hvis statsministeren er i tvivl. Jeg kunne forstå på statsministerens svar, at statsministeren måske ville have sagt nej, hvis disse ministre havde spurgt, da statsministeren jo ikke omtalte komiteens arbejde med større sympati.

Stinus (RV):

Finder statsministeren alligevel ikke, at det kan komme til at belaste regeringens troværdighed, at medlemmer af denne deltager i en arbejdende komité, så vidt jeg forstår, hvis erklærede mål med hensyn til en europæisk union strider mod vedtagelser i folketinget, oven i købet vedtagelser, som de pågældende ministre selv har stemt for, eller sagt på en anden måde: hvis formål har et andet sigte end Danmarks eller regeringens erklærede politik?

Når jeg stiller spørgsmålet, er det udtryk for den forvirring, som denne dobbeltholdning hos medlemmer af regeringen kan skabe i befolkningen, og når man tænker på de strenge regler, der i øvrigt gælder for ministres medlemskab af selv de uskyldigste foreningsbestyrelser, menighedsråd osv., må jeg betegne ministrenes deltagelse i unionskomiteer